

Per això trobo el paisatge de primavera i de tardor més bonic i de més lirisme, que el d'estiu i el d'hivern.

Quan intervé el mar, aquest sempre és un element importantíssim per arrodonir el conjunt escènic.

En el paisatge, hi intervé de més la mà de l'home, que el transforma, donant-li un segell inconfusible.

Per tot això podreu comprendre perquè m'ha agradat el paisatge del Nord d'Itàlia. Planúries immenses amb tota mena de cultius i arbrats semblants als nostres. Blat, patates, vinyes, oliveres, arròs, etc., per tot arreu en trobeu. Les muntanyes tampoc no presenten diferències acusades amb les d'aquí, i en quant als pobles i poblets que arreu es troben, us donen la sensació que no us heu mogut de Catalunya.

Al cap i a la fi són països mediterranis, amb un clima molt semblant.

Es clar que hi ha, dintre de tot aquest conjunt, una sèrie de diferències i aspectes que no podem transcriure pel poc espai que disposem.

On, però, les diferències s'acusen molt, és a Austria i a Hongria. De Venècia a Viena cal travessar els Alps, passant per Klagenfurt, o bé per la famosa regió alpina nomenada El Tirol.

A mesura que deixeu el pla, i us aneu apropant als Alps, anen notant les modificacions que s'operen. La vegetació va canviant i les construccions també; els conreus i els prats tenen una verdor gemada en ple estiu i els arbres, entre els quals predomina l'abet, són tots ells propis d'alta muntanya.

Les cases esdevenen amb la coberta molt empinada i fetes moltes d'elles de fusta. El paisatge i el clima és idèntic al de Suïssa. Els llacs, amb la seva aigua cristal·lina de les neus, de colors verds i blancs, hi donen una fisonomia característica.

Per fi els seus habitants, els *tirolesos*, presenten ja totes les característiques de la raça saxona, d'origen cèltic; rossos, alts i cepats i amb l'indumentària especial: calces curtes de pell, un gec tot virolat i el capell amb una ploma d'àguila. L'influència modernitzant no ha pas aconseguit foragitar-ne els vells costums d'aquestes belles contrades, rodejades de neu tot l'any.

Un cop a Viena, el paisatge ha canviat totalment. Som altra volta al pla, a la vora del Danubi. De Viena a Budapest, aquest riu dona al paisatge altre segell ben característic també. Extensions enormes de cultiu que es perden de vista. Hongria és un país agrícola per excel·lència, i gran exportador de blat. Aquelles explanades immenses que s'estenen fins l'horitzó, donen la impressió de riquesa. Aquest paisatge és ben diferent del nostre i del d'Itàlia. Hi contribueixen a diferenciar-lo, els seus habitants, els *magiars*,